

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.473/2014/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Veres Lajos ügyvéd ügyintézése mellett a Veres Lajos Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt perújító felperes neve (címe) perújító felperesnek, a dr. Putnoki-Nagy Pál (címe) ügyvéd által képviselt perújított alperes (címe) perújított alperessel szemben kölcsön visszafizetése iránti újított perében a Miskolci Törvényszék 25.P.21.338/2013/20. számú ítélete ellen a perújító felperes részéről a 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés és a perújított alperes Pf.4. sorszám alatti csatlakozó fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.046/2013/6. szám alatti jogerős ítéletét tartja fenn hatályában.

Kötelezi a perújító felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a perújított alperesnek 185 000 (száznolcvanötezer) Ft másodfokú perköltséget, és térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban foglalt módon és határidőn belül - 592 000 (ötszázkilencvenkétezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes kölcsön visszafizetése iránt előterjesztett keresetét a Miskolci Törvényszék a 21.P.20.678/2012/22. szám alatti ítéletében elutasította, mert a felperesre engedményezett követelés 2007. július hó 15. napján - még az engedményezést megelőzően - elévült, így a követelés bírósági úton nem volt érvényesíthető. A Debreceni Ítéltábla a 2013. április hó 11. napján kelt Pf.II.20.046/2013/6. szám alatti ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és annak indokolásából az alperes érvénytelenségi kifogását érdemben elbíráló részt mellőzte. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást ítélezése alapjául elfogadta, egyetértett az alperes

alapos elévülési kifogása folytán a keresetet elutasító érdemi döntésével, annak ténybeli és jogi indokaival egyaránt. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a 2013. november hó 26. napján kelt ítéletében a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartotta.

Az **"É"** Kft. a 2005. július hó 12. napján kelt, s az alpereshez intézett levelében felhívta alperes figyelmét arra, hogy a társaság által az önkormányzat részére nyújtott 7 400 000 Ft kölcsön visszafizetése ügyében a mai napig tudomásuk szerint nem történt előrelépés. A levélben foglaltak szerint az alperes polgármesterének válaszát várták a vonatkozásban, hogy mikor kerül sor a hivatkozott kölcsön visszafizetésére. Amennyiben záros határidőn belül megtörténik a kifizetés, úgy a társaság hajlandó eltekinteni a kölcsön után járó törvényes kamat megfizetésétől. A levelet az **"É"** Kft. képviselőjében **K. P.** ügyvezető írta alá, és az a tértivevény tanúsága szerint 2005. július hó 25. napján került kézbesítésre. A levél másolatát, illetőleg a feladóvevényt és a hozzá tartozó tértivevény eredeti példányát iratrendezés közben **dr. F. V.** találta meg, aki az..... számú Ügyvédi Iroda tagja.

A jogerős ítélet ellen a felperes perújítási kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a perújított alperest 7 400 000 Ft tőke és ennek 2002. július hó 15. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére kötelezni. Álláspontja szerint a felperesi jogelőd által 2005. július hó 12. napján az alpereshez intézett levél olyan írásbeli felszólításnak minősül, amely alkalmas az elévülés megszakítására.

A perújított alperes az érdemi ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 20. sorszám alatt meghozott ítéletében a Miskolci Törvényszék 21.P.20.678/2012/22. számú, s a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.046/2013/6. számú ítéletével jogerőre emelkedett ítéletét hatályában fenntartotta. Kötelezte a perújító felperest, fizessen meg a perújított alperes részére 15 napon belül 370 000 Ft perköltséget, és térítsen meg az államnak külön felhívásra 444 000 Ft eljárási illetéket.

Határozatának indokolása szerint a perújítási kérelem érdemi tárgyalásra alkalmas volt, mert a perújító felperes a szubjektív perújítási határidőt megtartotta, az általa a perújítás alapjául felhozott ok elvileg alkalmas lett volna reá kedvezőbb határozat hozatalára.

Dr. F. V. tanúként történt kihallgatása során elmondta, hogy az **"É"** Kft. valamennyi munkáját ő végezte 2005. év elejétől kezdődően, amikor az számú Ügyvédi Irodában **dr. Sz. Á.** ügyvéd jelöltjeként járt el. Az mindig eseti döntésre tartozott, hogy egy-egy felszólító levelet ő készített el és az ügyvezető írta alá, vagy pedig ő írta alá és az ő neve alatt ment ki a felszólítás. A kérdéses levelet ő szerkesztette és **K. P.** ügyvezető írta alá, s az azért jutott el hozzá valamilyen formában, mert számítottak rá, hogy perre kerül sor.

Az alapügyben a 2012. szeptember hó 11. napján tartott tárgyaláson került meghallgatásra **K. P.**, aki az **"É"** Kft. ügyvezetője volt a 90-es évek elejétől 2006. év januárjáig.

Elmondása szerint a cégen belül műszaki dolgokban volt illetékes, a pénzügyi dolgokkal nem foglalkozott, mert a pénzügyi ügyekben nem volt döntési joga. A későbbiekben ugyan hallotta, hogy ez a pénz nem folyt vissza, de a pénz behajtásával kapcsolatos ügyletekbe őt nem vonták be (a 21.P.20.678/2012/11. számú jegyzőkönyv 2-4. oldalai).

Az általa elmondottakat lényegében alátámasztotta tanúként történt kihallgatása során **V. L-né**, az **"É"** Kft. akkori tulajdonosa, amikor elmondta, olyan intézkedésről nem hallott, hogy **K. P.** tett volna valamit ezen összeggel kapcsolatosan (a P.20.678/2012/7. számú jegyzőkönyv 5. oldalának utolsó bekezdése),

K. P. ismételt kihallgatása során a korábban elmondottakat változatlanul fenntartotta, úgy emlékezett azonban, hogy már korábbi kihallgatása alkalmával is utalt arra, miszerint valamilyen felszólító levél került elküldésre az önkormányzatnak. A kérdéses levéllel kapcsolatban nem emlékezett arra, hogy az mikor és milyen körülmények között készült, az **"É"** Kft. vagy esetleg a képviseletében eljáró ügyvéd vagy ügyvédi iroda fogalmazta. Arra emlékezett határozottan, hogy aláírt ilyen levelet, azt azonban nem tudta, hogy adott-e az **"É"** Kft. megbízást bármikor is **dr. F. V.** ügyvédnek vagy az számú Ügyvédi Irodának, mert ebben a kérdésben nem ő volt a kompetens. Ismételten elmondta, hogy az **"É"** Kft.-nél a tulajdonosok döntöttek anyagi kérdésekben, amihez a véleményét nem kérték ki (19. sorszámú jegyzőkönyv).

Az alapügyben 11/A/1. sorszám alatt található azon 2006. december hó 18. napján kelt ügyvédi meghatalmazás, mellyel az **"É"** Kft. nevében **I. S.** ügyvezető meghatalmazta a számú Ügyvédi Irodát - ügyintézőként **dr. Sz. Á.** ügyvédet -, hogy a perújított alperessel szemben fennálló követelés ügyében a kft-t az ügyvédi törvényben meghatározott jogkörben képviselje. Az ügyintéző ügyvéd helyettesítésére jogosultak voltak **dr. F. V.** és **dr. Gy. I.** ügyvédjelöltek.

Az számú Ügyvédi Iroda nevében **dr. F. V.** a 2006. december hó 18. napján kelt levelében a 2000. július hó 14. napján átutalt 7 400 000 Ft kölcsön visszafizetésére hívta fel írásban a perújított alperest, hivatkozva arra, miszerint a felek abban állapodtak meg, hogy az önkormányzat rövid határidővel ezt az összeget visszafizeti. A felhívásra 2006. december hó 27. napján a perújított alperes meghatalmazása alapján **dr. C. J.** ügyvéd ismételten közölte, hogy sem az önkormányzat, sem a polgármesteri hivatal nem tud kölcsönügyletről, az ügyet zavarosnak és jogilag tisztázatlannak tartotta azzal, hogy az összeg az önkormányzat költségvetésében, könyveiben nem jelent meg, erre tekintettel a körülmények tisztázását, illetőleg az állítás igazolását kérte.

Ezt megelőzően a **"H"** Kft. képviseletében eljárva **dr. B. S.** ügyvéd a 2006. április hó 25. napján kelt, és a perújított alperes polgármesterének címzett levelében rögzítette, hogy az „É” Kft.” 2000. július hó 13. napján 7 400 000 Ft-ot utalt az önkormányzat Banknál vezetett számlájára. A levélben foglaltak szerint „az utalás indoka az É Kft. és az önkormányzat között szóban létrejött kölcsönszerződésből eredő kölcsönadási kötelezettség teljesítése volt, a kölcsönösszeg az önkormányzat részéről nem került visszafizetésre a többszöri felszólítás ellenére sem. Álláspontom szerint S..... Község

Önkormányzata köteles megfizetni a fenti összeget, ezért felhívom annak nyolc napon belüli megfizetésére". Ezt a levelet a perújított alperes 2006. május hó 4. napján vette át, majd arra 2006. május hó 15. napi keltezéssel az önkormányzat megbízásából **dr. C. J.** ügyvéd válaszolt, aki közölte: „a felszólításban közölt jogügyletről nem tudnak, annak körülményeit nem ismerik, az összeg az önkormányzat költségvetésébe nem került be, és akár elévülésre is hivatkozhatnak".

K. P. tanú meghallgatása során nem emlékezett arra, hogy adott-e megbízást az **"É"** Kft. bármikor is az számú Ügyvédi Irodának. Az iratok alapján erre nem is emlékezhetett, mert az ügyvédi iroda számára adott meghatalmazás 2006. december hó 18. napján kelt, a tanú pedig elmondása szerint 2006. januárjáig volt az **"É"** Kft. ügyvezetője.

A perújítási eljárásban a per újbóli tárgyalása során feltárt bizonyítékoknak az alapperbeli bizonyítékokkal egybevetett, a maguk összességében történő mérlegelésével kell megállapítani azt, hogy azok az alapper bizonyítékainak megdöntésére vezetnek-e, s az alapperben megállapítottához képest új, megváltoztatott tényállás megállapítható-e (Legfelsőbb Bíróság Pfv.I.21.342/2009/7.). Egy tény, körülmény fennállását akkor lehet hitelt érdemlően bizonyítottnak tekinteni, ha a bizonyítékok zárt logikai láncot alkotnak.

Az alapperbeli bizonyítékokat logikai sorrendbe állítva megállapítható:

- az **"É"** Kft.-nél a tulajdonosok döntöttek pénzügyi kérdésekben, amihez **K. P.** ügyvezető véleményét nem kérték ki (**K. P.** tanúvallomása a 19. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldalának alulról a második bekezdésében és a 4. oldal utolsó bekezdése),
- **K. P.** hallott arról, hogy a pénz nem folyt vissza, de annak behajtásával kapcsolatos ügyekbe őt nem vonták be (**K. P.** tanúvallomása a P.20.678/2012/11. számú jegyzőkönyv 4. oldalán, **V. L-né** tanúvallomása a P.20.678/2012/7. szám alatti jegyzőkönyv 5. oldalának utolsó bekezdésében),
- a perújító felperes jogelődje nevében eljárva **I. S.** ügyvezető 2006. december hó 18. napján adott meghatalmazást az számú Ügyvédi Irodának a perújított alperessel szemben fennálló követelés ügyében,
- **K. P.** nem emlékezett arra, hogy bármikor is adott volna az **"É"** Kft. megbízást akár **dr. F. V.** ügyvédnek, akár az 1001. számú Ügyvédi Irodának. (19. sorszám alatti jegyzőkönyv 4. oldalának első bekezdése),
- **G. Z.** - a perújított alperes korábbi polgármestere - akként emlékezett, hogy 2005. évben érkezett az **"É"** Kft.-től egy megkeresés a kölcsönösszeggel kapcsolatban, melyben a kötelezettségvállalás tényét közölték és a visszafizetést kérték; a tanú elmondása szerint ezen megkeresést követően hatalmazta meg **dr. C. J.** ügyvédet (P.20.678/2012/7. számú jegyzőkönyv),
- az alapügy okirati bizonyítékai szerint a tanú megbízására hivatkozással **dr. C. J.** ügyvéd a 2006. május hó 15. napján kelt levélben a H Kft. képviselőjében a polgármesterhez intézett felszólításra válaszolt, melyben foglaltak szerint a polgármester az ügyletről nem tud.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat újraértékelve, a hiányosságok, ellentmondások logikai láncolatát elemezve arra a megállapításra jutott, hogy a perújító felperes által csatolt,

2005. július hó 12. napján kelt levél az alapper bizonyítékainak megdöntésére nem alkalmas, és az alapperben megállapítotthoz képest nem állapítható meg új, megváltoztatott tényállás, ezért hatályában fenntartotta jogerős ítéletet.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a perújító felperest perújított ügyvédi munkadíjból álló alperes költségének megfizetésére, valamint az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték megtérítésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a perújító felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a perújítási kérelmének történő helyt adást kérte. Megismételte azon álláspontját, hogy a 2005. július hó 12. napján kelt levél alkalmas az elévülése megszakítására. A levelet **K. P.** aláírhatta, mert ő a cég képviselőjére korlátozás nélkül volt jogosult. Mivel az elévülés megszakadt, a követelés a mai napig fennáll, amelynek érvényességével összefüggésben az alapperben eljáró bíróság megállapította, hogy a perújított alperes kifogásai alaptalanok.

A perújított alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte a perújító felperes fellebbezésével támadott részében. Egyúttal csatlakozó fellebbezést is előterjesztett, kérve az első fokú ítélet indokolásának kiegészítését, és annak megállapítását, hogy nem állapítható meg, miszerint a perújító felperes által csatolt levél került elküldésre, ami nem is alkalmas az elévülés megszakítására, valamint **dr. F. V.** tanúvallomása nem fogadható el, mert az ellentétben áll a többi bizonyítékkal. Vagylagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte arra az esetre, ha a perújító felperes fellebbezését alaposnak találná az ítélőtábla.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a fellebbezést alaptalannak, míg a csatlakozó fellebbezést alaposnak találta a következők szerint:

Megalapozott volt az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a perújítás alapjaként megjelölt új bizonyíték az alapper bizonyítékainak és az azok alapján megállapított tényállásnak a megdöntésére nem volt alkalmas. Miként a perújított alperes a csatlakozó fellebbezésében hivatkozott rá, a rendelkezésre álló - és az első fokú ítéletben tételesen felsorolt - bizonyítékok alapján az sem állapítható meg a tényállás részeként, hogy az inkriminált levél került-e elküldésre az alperes részére. Ezt nem befolyásolja az, hogy **K. P.**-nak nem volt korlátozott a képviselői joga, mert ettől függetlenül tény, miszerint a cégen belüli munkamegosztás következtében ő a pénzügyi kérdések intézésében - amilyen a perújított alperesnek nyújtott kölcsön ügye is - nem vett részt, így ésszerű magyarázat nélküli, hogy mégis miért ő intézte a kölcsönrel kapcsolatos levelet az adóshoz. Ugyancsak a kérdéses levél elküldése ellen szól, hogy az "**É**" Kft. csak jóval később adott ügyvédi meghatalmazást az.... számú Ügyvédi Iroda részére, míg ezt megelőzően a perújító alperes mással folytatott levelezést a kölcsön tárgyában. Ezen okok miatt - ide értve azt is, hogy **dr. F. V.** tanú vallomása a rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentmondásban állt - nem állapítható meg a tényállás részeként az, hogy a perújító felperes az inkriminált levelet küldte el az alperesnek.

Abban is osztotta az ítéltábla a perújított alperes álláspontját, hogy a perújítás okaként megjelölt levél nem volt alkalmas a követelés elévülésének megszakítására.

A Ptk. 327. §-ának (1) bekezdése értelmében a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

A Magyar Értelmező Kéziszótár (Akadémiai Kiadó, Budapest, 1980.) szerint a felszólítás azon határozott kívánság kifejezése, hogy valaki tegyen meg valamit. Ilyen felszólítást a csatolt levél nem tartalmaz. Az egyrészt rögzíti, hogy a kölcsön visszafizetése ügyében nem történt előrelépés, másrészt érdeklődik a visszafizetésről, harmadrészt kilátásba helyezi a kamat elengedését, ha a visszafizetés rövid időn belül megtörténik, azonban a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás nem található a levélben, aminek okán az elévülés megszakítására sem került sor abban az esetben sem, ha valóban ezen levél elküldésére került volna sor.

A perújítás megengedhetőségének a feltétele ez okból hiányzott, mert a perújító felperes által hivatkozott bizonyíték annak elbírálása esetén sem eredményezhetett volna reá kedvezőbb határozatot - Pp. 260. §-a (1) bekezdésének a) pontja. Emiatt az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant a Pp. 266. §-ának (2) bekezdése alapján a tárgyaláson meghozott végzésében elutasította volna. Tekintettel azonban arra, hogy az elsőfokú bíróság a perújítást érdemben tárgyalta és érdemben határozott, ez annyiban kötötte az ítéltáblát is, hogy a továbbiakban már nem volt lehetősége a perújítási kérelmet a megengedhetőség körében elutasítani, hanem az első fokú érdemi határozatot ugyancsak érdemi határozattal kellett felülbírálnia. Az ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta azzal a szövegezésbeli pontosítással, hogy a Pp. 268. §-ából következően csupán a jogerős ítéletet tartotta fenn hatályában.

A perújító felperes a fellebbezési eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében köteles a jogi képviselővel eljáró perújított alperes javára perköltséget fizetni, melynek összegét az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján határozta meg; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul. A perújító felperes részére engedélyezett személyes illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles megtéríteni az eredménytelenül fellebbező perújító felperes.

Debrecen, 2014. november hó 17. napján

dr. Bakó Pál sk. a tanács elnöke, dr. Pribula László sk. bíró, dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő